

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

1. Constituti in &c. Litteræ Bullatæ, quibus Clemens Papa VII. Regnum
Adriæ instituit, comprehendens partem terrarum Ecclesiæ Romanæ in
Italia, ac Ludovico Duci Andegravensi tribuit 15. Kal. Maii ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1378.

prædicti per quamdam desidiâ & ignaviâ permittitis pullulare, & quod perniciosius est etiam adolere, nec circa extirpationem hujusmodi, sicut nuper apud nos insonuit, curam aliquam adhibetis non sine clari nominis obfuscatione & animarum vestrarum periculo & contemptu Ecclesiæ Romanæ & memoratæ fidei detrimento. Et quod nos torquet acerbius, prius de incremento solii prædicti sentitur in Roma quàm in Anglia, ubi tamen extirpationis remedium apponeretur. Multorum siquidem fide dignorum insinuatione admodum dolentium nostris est auribus intimatum, Joannem Vicleff Rectorem Ecclesiæ de Luttrevorth Lincolnien. Diocesis sacre pagine Professore, utinam non magistrum errorum, in illam ac detestabilem erupisse vecordiam, nonnullas propositiones & conclusiones erroneas & falsas, ac pravitate hæreseos sapientes, quæ statum totius Ecclesiæ & etiam secularem politiam subvertere & enervare nituntur, quarumque aliquæ licet quibusdam mutatis terminis sentire videntur perverfas opiniones & doctrinam indoctam damnatæ memoriæ Marfilii de Padua & Joannis de Guandavo (Janduno) quorum uterque per felicis recordationis Joannem Papam XXII. Prædecessorem nostrum reprobatus extitit, & damnatus in Regno Angliæ nempe gloriosa potentia & copia facultatum, sed gloriosiore pietate fidei rutilante, sacre pagine claritate consueto viros producere, Divinarum scripturarum recta scientia illustratos, morum gravitate maturos, devotione conspicuos, & Catholicæ fidei defensores, dogmatizare & publice prædicare, seu potius de virulento Claustris seu peccatore evomere non veretur, nonnullos Christi fideles earum resperione commaculans & à fidei præfata recta semita in præcipitium perditionis abducens. Quare cum tam letisferam pestem, cui, si ejus non obsteretur principis, & ipsa radicibus evellatur, serò posset medicina parari, cum per contagionem plurimos infecisset nolimus prout nec velle debemus sub conniventia pertransire. Universitati vestræ per Apostolica scripta in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna privationis omnium gratiarum, indulgentiarum & Privilegiorum vobis ac studio vestro à dicta sede concessorum districtè præcipiendo mandamus, quatenus conclusiones & propositiones in bonis operibus & fide male sentientes, licet eas proponentes sub quadam verborum sive terminorum curiosa implicatione nitantur defendere, de cætero non permittatis afferi vel proponi, dictumque auctoritate nostra capiatu seu capi faciatis, & ipsum venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopo Cantuariensi & Episcopo Londoniensi, aut eorum alteri sub fida custodia transmittatis. Contradictores quoque de dicto studio vestro jurisdictioni subiectos, si qui forsitan, quod Deus avertat, essent ejusmodi erroribus maculati, si in illis pertinaciter persistere, ad similem captiorem & missionem aliasque prout ad vos spectat, firmiter & sollicitè procedatis, perinde vestram suppleturi diligentiam, hætenus in præmissis remissam, nostram quæ & dictæ sedis præter Divinæ retributionis premium & meritum, gratiam & benevolentiam adepturi.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam majorem 11. Calendas Junii Pontificatus nostri Anno 7.

ANNO
1378.URBANUS SEXTUS.
PONTIFEX CCIV.

ANNO DOMINI MCCCCLXXXVIII.

Urbanus Neapolitanus, prius Bartholomæus Prignano dictus, anno 1378 Pontifex fuit renunciatus. Ab acerrimo Schismate inter hunc Urbanum & Clementem VII. antea Cardinalem Genevensi nuncupatum tunc temporis agitata Ecclesia Romana. Carolum Hungariæ Regem in Reginam Neapolis movet. Obiit anno 1389. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Edit. Luxemb. 1527. fol. 270. App.*)

URBANO VI. Pontifice electo, acerrimum schisma Ecclesiam dilaceravit, quippe Cardinalis Genevensis ab altera ex partibus Anti-Papa electus sub nomine Clementis VII. inter alia Bullas sequentem, quam damus, edidit celebrem admodum quamobrem ne series Pontificum confunderetur, Vulgatique Bullarii idem esset ordo, hæud incongruum censetur inter alias, easque Urbani, Bullas inserere, & sub nomine Clementis, ut relata est à Dacherio, Leibnizio &c. eam referri.

Litteræ Bullatæ, quibus CLEMENS Papa VII. Regnum Adriæ instituit, comprehendens partem terrarum Ecclesiæ Romanæ in Italia, ac Ludovico Duci Andegavensi tribuit 15. Kal. Maji 1382.

Bullam hanc quam ex Leibniziana collectione diplomatica desumpimus, Dacherius etiam in suo spicilegio refert, sed qui eam signat anno 1379. quam Leibnizius diversimode signet scilicet anno 1382.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio nostro Ludovico Regi Adriæ, Duci Andegavensi & Turonensi, ac carissimi in Christo filii nostri Caroli Regis Francorum illustris germano, salutem & Apostolicam benedictionem.

Constituti in suprema militantis Ecclesiæ statione ab eo, per quem Reges regnant, & Principes imperant, & qui solus habet super universam creaturam plenitudinem potestatis, necesse habemus, interdum de Regnis & terris ipsis & specialiter, quæ Romanæ Ecclesiæ juris & proprietatis existunt cum fratribus nostris ad pacem & justitiam populorum perpetua stabilitate disponere, terras ipsas dignitate decorare Regia, & in earum solis ad regimen gentium subjectarum quos dignos credimus sublimare, ut evullis spinosis vepribus plantas inferamus proficuas fructus uberes suo tempore in domo Domini allaturas instructi cælestis Regis exemplo, qui terrenis Regibus potestatem tribuit, ut assumpto officio dominandi in æquitate judicent populos, & dirigant in terris sibi subditis gentium nationes,

ANN O
1378.

fitque eorum voluntas in executione iustitiæ, & meditatio in lege rectitudinis & observantia sanctæ pacis.

Ea propter terras nostras & Ecclesiæ Romanæ, quas habemus in Italia respicientes oculo pietatis, & conspicientes eas seu habitatores earum retrò jam lapsis temporibus adeo esse laesitas, & dominantium in eis iure & auctoritate sedis Apostolicæ crebra mutatione effecta, multitudine Tyrannorum tam citra, quam infra eas ipsas occupare conantium sic esse afflictas, quod penè ad exinanitionem clerus & populus est deductus in eis; nosque utpote orbis regimine occupati ad debitam earum reformationem intendere nequeamus.

Aliis & aliis iustis considerationibus moti, de Fratrum nostrorum consilio & assensu, terras ipsas videlicet Provincias Marchiæ Anconitanæ, Romandiolæ, Ducatus Spoletani, Massæ, Trabari, nec non Civitates Bononiam, Ferrariam, Ravennam, Perusiam, Tudertum cum earum omnibus Comitibus territorii, & districtibus, & omnes alias, & singulas terras, quas ad præsens nos & Ecclesiæ Romana in Italia extra Regnum Siciliæ habemus & habere debeamus per quoscumque & quacumque auctoritate possideantur seu detineantur ad præsens exceptis duntaxat urbe Romana cum ejus districtu, & provinciis Patrimonii S. Petri in Tuscia Campaniæ & Maritima ac Sabina seu Reſtoratibus dictarum Provinciarum regi solitis, quas terræ specialium commissionum vocantur nostrisque Successoribus, & Romanæ Ecclesiæ expressè & specialiter retinemus in unum Regnum erigimus ipsas Provincias & Civitates cum earum Comitibus, districtibus, seu territorii, dignitate Regia decoramus ac Regnum Adriæ ordinamus, statuimus, & decernimus perpetuò nuncupari.

Et considerantes quod personam tuam qui de illa præclarissima domo Franciæ, quam benedixit Dominus traxisti originem strenuitate magnanimitate ac prudentia aliarumque virtutum donis multiplicibus Dominus dignatus est adornare, prout iudex veritatis, experientia ac præclaræ famæ præconium luce clarius manifestant: & propterea ipsam personam tuam honorare & sublimare volentes ad honorem Dei Omnipotentis Patris & Filii & Spiritus Sancti, beatæ, & gloriose semper Virginis Mariæ, beatorumque Apostolorum Petri & Pauli, & sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ nec non ad utilitatem Regni seu Terrarum ipsarum pacificumque ac tranquillum statum incolarum seu habitantium in Regno seu Terris prædictis Regnum Adriæ prædictum, & omnes terras, quas extra Regnum Siciliæ nos & Romana Ecclesiæ in Italia habemus, seu habere debemus, per quoscumque, & quacumque, ac cujuscumque auctoritate possideantur, seu detineantur ad præsens; exceptis urbe Romana cum suo territorio & districtu, ac provincia patrimonii beati Petri in Tuscia Sabina, Campaniæ & maritima, cum earum Reſtoratibus & terris specialium commissionum per Rectores dictarum Provinciarum gubernari hætenus solitis; cum dignitate, honore, prærogativis, præminentis, privilegiis, immunitatibus & libertatibus quibuscumque Regiis, & sub Regni titulo in feudum perpetuum, seu perpetuò habendum, tenendum & possidendum tibi tuisque hæredibus ex te legitime, sicut infra dicitur, descendentibus, sub infra scriptis modis & conditionibus auctoritate Apostolica plenitudine potestatis, de Fratrum nostrorum consilio & consensu conferimus, concedimus & donamus, teque Regem Regni prædicti constituimus & creamus. Conditiones autem sunt

hæ: si in tuo vel hæredum tuorum obitu legitimum hæredem, prout infra scribitur te aut ipsos quod absit, non habere contigerit Regnum ipsum ad Romanam Ecclesiæ ejusque dispositionem liberè revertatur. Descendentes autem ex te & tuis hæredibus, scilicet Regibus, mares & femine in eodem Regno succedant, sic tamen quod de liberis pluribus maribus in eodem gradu similiter concurrentibus, masculus omnibus aliis præferatur. Quod si nepotem ex filio primogenito præmortuo cum filio, vel neptem ex filia primogenita præmortua cum filia, ad successionem hujusmodi concurrere forte contingat, nepotem patruo, & neptem amita volumus anteferi. Si verò Nepos cum amita vel neptis cum Patruo forsan ad hujusmodi successionem concurrerint, marem femine volumus anteferi. Si verò te, quod absit, sine liberis ex te legitime descendentibus mori contigerit; possit tibi in Regno prædicto succedere unus de descendentibus ex Regia stirpe Regum Franciæ masculus duntaxat, quem tu quandocumque ad successionem hujusmodi qualitercumque duxeris nominandum, & si te quod absit, absque liberis ex te legitime procreatis & nullo per te de stirpe præfata Regum Franciæ ad successionem hujusmodi nominato, ut dictum est, vel etiam nominato, si ipsum per te nominandum sine liberis mori contigerit, Regnum ipsum ad Romanam Ecclesiæ ejusque dispositionem liberè revertatur. Sed si aliquem de aliis successoribus tuis Regem, vel Reginam Adriæ sine prole legitima sui corporis mori contigerit, in futurum succedent sibi servatis gradibus, si superstitibus fuerint hæ personæ videlicet Regis vel Regine sine prole legitima sui corporis decedentis, frater, vel foror ac collaterales superiores, mares & femine utpote patru, & avunculi, amita & matertera, & sursum usque ad quartum gradum duntaxat. Collaterales etiam inferiores succedent similiter mares & femine utpote nepos vel neptis ex fratre vel forore & inferius usque ad eundem tantummodo quartum gradum. Quod autem de feminis rectæ lineæ & collateralium superiorum expressum intelligimus tam de nuptis quam etiam innuptis, dummodo nuptæ sint fidelibus, & Ecclesiæ Romanæ devotis: & sicut inter has personas collateralium linearum ad successionem hujusmodi venientes gradus servari volumus ut scilicet prior gradus posteriori gradui præferatur; Sic & in eodem gradu pluribus concurrentibus priorem nam & marem femine in hujusmodi successionibus volumus anteferi. Personarum autem ipsarum nulla superstitite, Regnum ipsum, sicut prædicitur ad Romanam Ecclesiæ & ejus dispositionem liberè revertatur. Quod si forte deficientibus masculis contingat feminam innuptam in Regno ipso succedere, illa maritabitur personæ quæ ad ipsius Regni regimen, & defensionem existat idonea, Romani Pontificis tamen super hoc consilio requisito; nec nuber nisi viro Catholico & Ecclesiæ Romanæ devoto; & si contra hoc fecerit, licebit eidem Romano Pontifici contra ipsam ad privationem sine figura iudicii & absque omni juris solemnitate, in quacumque ætate femina ipsa consistat, procedere, si hoc ei videbitur expedire. In Regnum verò prædictum nullus succedat, qui non fuerit de legitimo matrimonio procreatus.

Ad hæc tam tu, quam tui in Regno hujusmodi hæredes regnum prædictum nullatenus divideris, sed semper illud unum tantum sub ipsis modis & conditionibus immediate, & in capite ab Ecclesiæ Romana tenebit. Tu autem

ANN O
1378.

Romanæ

ANNŌ
1378.

Romanæ Ecclesiæ & nobis recipientibus curas ad præsens ac modo simili tam tu quam tui in Regno hujusmodi Successores cuiuslibet Romano Pontifici qui pro tempore fuerit, juramentum fidelitatis præstabitis, & homagium ligium facietis, & prædicta juramentum & homagium faciendū mentionem de præsentibus litteris facietis in hunc modum.

Ego Ludovicus Dei gratia Adriæ Rex plenum & ligium vassallagium faciens Ecclesiæ Romanæ pro Regno Adriæ præfato, ab hac hora in antea fidelis & obediens ero beato Petro & Domino meo Domino Clementi Papæ suisque successoribus canonicè intrantibus, sanctæque Romanæ Apostolicæ Ecclesiæ; non ero in consilio, aut consensu vel facto, ut vitam perdant aut capiantur mala captione; consilium, quod mihi creditur sunt per se aut nuncios suos, vel per litteras ad eorum damnū illud pro posse impediam, & si impedire non possum, illud eis significare curabo. Papatum Romanum, & regalia Sancti Petri tam in Regno Adriæ prædicto, quam alibi existentia, adjutor eis ero ad defendendum & retinendum, ac recuperandum & recuperata manutenuendum contra omnem hominem. Universas conditiones contentas in præsentibus litteris plenariè adimplebo & inviolabiliter observabo, nec ullo unquam tempore veniam contra illa. Sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia.

Hujusmodi autem homagium facere & juramentum fidelitatis præstare tu & dicti tui hæredes secundum præscriptam formam, si Romanus Pontifex in Italia fuerit infra sex menses, si verò extra Italiam ipsum esse contigerit infra annum, postquam regni dominium adepti fueritis, teneamini; & singulis ipsis successoribus nostris & eidem Romanæ Ecclesiæ renovabitis tam ipsum homagium quam hujusmodi juramentum. In opinione autem & beneplacito erit Romanæ Ecclesiæ, te & hæredes tuos vocare ad præstandum personaliter juramentum fidelitatis & homagium ligium Romano Pontifici & Ecclesiæ Romanæ prædictæ, dummodo ad hoc vobis locum tutum statuatur & assignent: vel aliquem Cardinalem ipsius Ecclesiæ Romanæ, aut alium, qui vice Romani Pontificis juramentum juxta eandem formam & homagium recipiat destinare. Tu quoque nobis & Ecclesiæ Romanæ in nostris manibus juras ad præsens, te ad hoc specialiter obligando: & tam tu singulis nostris successoribus, ac prædictæ Ecclesiæ, quam tui in dicto Regno hæredes, nobis & singulis nostris successoribus, & prædictæ Ecclesiæ, quando præstabitis hujusmodi juramentum fidelitatis jurabitis, vos ad hoc specialiter obligantes. Quod si contigerit pro tempore vos, seu vestrum aliquem in Regnum Romanum, seu Alemanniam, vel Teutoniæ, seu in Regem vel Dominum Lombardiæ, aut majoris partis ipsius Lombardiæ eligi, seu qualitercumque nominari vel assumi, vobis seu aliquo vestrum per vos, vel aliis quovis modo pro vobis, vel aliquo vestrum quocumque studio vel aliis procurantibus, seu sine vestra vel vestrum alicujus procuratore ad procuracionem alterius cujuscunque, seu sine procuracione alicujus, motu proprio Principum, vel aliorum seu alterius cujuscunque ad quos seu quem electio hujusmodi, nominatio seu assumptio noscitur pertinere, seu alias quomodocunque vel qualitercumque: vos electioni seu nominationi aut assumptioni hujusmodi nullatenus consentietis, nec de Regno hujusmodi Romanæ Alemanniæ, seu Teutoniæ aut de Regno seu dominio Lombardiæ, seu majoris partis ipsius, de ipsorum regnorum vel eorum

alterius regimine vel administratione in toto vel in parte aliquo tempore vos intromittetis, nisi prius is vestrum qui sit electus, nominatus fuerit vel assumptus in manibus Romani Pontificis, vel illius quem ad hoc idem Romanus Pontifex duxerit deputandum, filium suum successurum in Regno, vel filiam, si forte filium non haberet cujuscunque fuerit ætatis emancipet & regno renuntiet nihil juris in eo retinens clam vel palam nec cujuslibet etiam potestatis, nec ipsum filium seu filiam ad aliquod servitium, seu subsidium faciendum, juramento vel voto, stipulatione, vel pacto sibi vel suis successoribus adstringat, neque factus filius, vel filia sui juris, ab eodem Romano Pontifice, vel alio destinato ab ipso protinus investiat de regno, ad cujus successorem, si forte decederet sine liberis, nullo unquam tempore pater veniat Imperator vel rex alicujus prædictorum Regnorum. Sed si imperio vel regno & omnibus quæ ad ipsum Imperium seu regnum pertinent idem Pater renuntiare voluerit, & regno Adriæ præfato tantum esse contentus, post renuntiationem hujusmodi ad illius successorem liberè admittatur: & tunc ab ipso Romano Pontifice, vel alio deputato investituram recipiat regni præfati.

Quæ vero de filio dicuntur vel filia, ut videlicet eis possit sub observatione præmissa à Patre ad Imperium vel regnum Romanum vel Alemanniæ, seu regnum vel dominium Lombardiæ transeunte regnum dimitti, si rex liberis non habeat, in aliis personis, quas supra diximus, liberis non extantibus in regno ipso Adriæ posse succedere si aliqua personarum prædictarum superstes fuerit, observetur, excepto dumtaxat emancipationis articulo, quæ in solis personis procedere potest, quæ capaces emancipationis existunt ratione paternæ potestatis; nec nisi de Romani Pontificis, qui pro tempore fuerit, licentia speciali; nec etiam post obtentam licentiam, nisi formam conditiones, & modos in concessione licentiæ expressatos plenariè adimplendo; & si contrarium, quod absit, feceritis, vel vestrum aliquis faceret, nos electionem, nominationem, & assumptionem hujusmodi, ac præstationem consensus tamquam contra tenorem præsentis contractus, te ad hoc pro te & singulis tuis in regno ipso successoribus specialiter, & expressè consentiente decernimus irritas & inanes: decernentes ut occasione talis electionis, nominationis seu assumptionis, de regimine vel administratione Imperii vel regnorum hujusmodi Romani, Alemanniæ seu Teutoniæ vel regni seu Domini Lombardiæ vel ipsius majoris partis vos vel vestrum aliquis intromittere non valeatis; & si contra feceritis vel aliquis vestrum fecerit electioni, nominationi, vel assumptioni hujusmodi, nisi prius regno per modum præmissum dimisso, vel nisi de licentia Romani Pontificis consentiendo, & administrationi Imperii vel Regni Romani Alemanniæ seu Teutoniæ, sive Regni seu Domini Lombardiæ vel ipsius partis majoris pro parte vel pro toto vos immiscendo; eo ipso cadatis à jure Regni Adriæ præfati, & ad Romani Pontificis, qui pro tempore fuerit & Ecclesiæ Romanæ dispositionem liberè revertatur. Ceterum si contigerit aliquem de vestris hæredibus, qui deberent in Regno succedere memoratæ in Imperatorem vel Regem Romanæ, aut Alemanniæ seu Teutoniæ, vel in Regem seu Dominum Lombardiæ vel ipsius majoris partis eligi, nominari, vel assumi, antequam regni hujusmodi sibi successio deferretur, dum casus successionis ipsius Regni Adriæ obveniet, nullatenus successionem

ANNŌ
1378.

ANNO
1379.

ipſius Regni acceptet, nec poſſeſſionem nancifcatur ejuſdem, nec de ipſius dominio, cum adminiſtratione, vel regimine per ſe vel alios aſqualiter ſe intromittat, niſi prius Imperio vel Regno Romanie Alemanie ſeu Teutonice, vel Regno ſeu dominio Lombardie vel majoris partis ipſius ad quocunq; eorum electus, nominatus fuerit vel aſſumptus & omni juri ſibi competenti in ipſo vel eis, verbo & facto omnino renuntiet, & nec de jure nec de facto illud gerens vel retinens omnino dimittat ipſum nullo unquam tempore reſumpturus, niſi de Romani Pontificis licentia ſpeciali: alioquin cadat ab omni ſucceſſione & jure, quæ in Regno præſato ſibi competeret ipſo facto; ita quod ipſum Regnum ad Romanam Eccleſiam ejuſque diſpoſitionem libere revertatur. Si verò aliquem de veſtris hæredibus, qui in Regno deberent ſuccedere memorato in Imperatorem vel Regem Romanie aut Alemanie ſeu Teutonice, vel in Regem ſeu Dominum Lombardie, vel majoris partis ipſius contigerit eligi, nominari vel aſſumi antequam ſibi regni ſucceſſio deferretur, & ipſe Imperio, Regno Romanie Alemanie ſeu Teutonice vel Lombardie voluerit eſſe contentus; ſic quod in Regno Adriæ prædicto nullum velit ſibi jus quomodolibet vendicare; tunc quando casus ſucceſſionis obvenit ad illum proximè ſequens in ſucceſſionis gradu ſecundum formam ſuperius annotatam, dummodo ſuperſtes ſit aliqua de perſonis, quas ſupra diximus poſſe ſuccedere in Regno præſato Adriæ, ſuccedat, alias ad Romanam Eccleſiam ejuſque diſpoſitionem plenè & libere revertatur.

Quod ſi non extantibus maſculis femina in eodem Regno ſucceſſerit, quæ maritata non eſſet illa Imperatori vel Regi Romanie, ſeu in Imperatorem vel Regem Romanum electo, aut Regi ſeu electo in Regem Alemanie ſeu Regi vel Domino Lombardie aut in ejuſ Dominum aut Regem electo aut majoris partis ipſius, numquam matrimonialiter copuletur, & ſi contrarium fecerit, eo ipſo cadat à Regno Adriæ, maneatque ipſius jure prorsus privata, ipſo Regno ad eandem Eccleſiam devoluto. Si verò non extantibus maſculis femina in regno hujusmodi ſucceſſura antequam hujusmodi ſucceſſio deferretur eidem fuerit matrimonialiter copulata Imperatori, vel Regi Romanie, aut Regi Alemanie, ſeu in Regem aut Dominum Lombardie electo vel aſſumpto, non ſuccedat in Regno Adriæ prædicto, ſed ad illas perſonas ſervatis gradibus regnum perveniat, quas prænotavimus in regno poſſe ſuccedere, ſi Regi præmortuo liberi non ſuperſint: cum noſtræ intentionis exiſtat, ut præſatum regnum Adriæ Imperio aut Regno Romanie vel Alemanie, aut Regno vel Domino Lombardie, aut ei majoris partis nullo unquam tempore ſubjiciatur, vel quod ipſum Regnum Adriæ cum Imperio, vel Regno Romano aut Alemanie, vel cum Regno ſeu Dominio Lombardie prædicto quomodolibet in unam perſonam uniantur, ut ſcilicet unus & eidem ſimul ſit Imperator & Rex Adriæ vel Rex Romanie, aut Alemanie, ſeu Lombardie, & Rex Adriæ. Et ſuper hoc articulo cavebitur tam per pœnas ſpirituales, quàm alias idoneas cautiones; quomodocumque hoc Romanus Pontifex duxerit requirendum. Ad hæc volentes ut ipſum Regnum Adriæ nullo tempore careat legitimo defenſore; volumus & Apoſtolica auctoritate ordinamus, ut ſi in Regno hujusmodi ſuccedens ætatis decem octo annorum fuerit libere adminiſtraret; ſed quamdiu minor fuſſit, tam ipſe quàm Regnum in baillio;

& cuſtodia Romanæ Eccleſiæ maneat, donec Rex ipſe compleverit prædictam ætatem; fruſtribus & emolumentis ipſius Regni, ex quibus ſumptus neceſſarii faciendi pro ſtatu Regis & ipſius Regni cuſtodia deducantur, Regi conſervandis eidem, & luci alterius ratione hujusmodi cuſtodie non ceſſuris.

Tu autem & tui Regno præſato Adriæ hæredes in urbe Romana, aut ejuſ territorio vel diſtrictu, aut in Provinciis Patrimonii Beati Petri in Tuſcia, Sabina, Campania, vel maritima, aut in terris ſpecialium commiſſionum, quæ per reſtores dictarum provinciarum ſolite ſunt gubernari, aut aliis domaniis ſeu feudis ipſius Romanæ Eccleſiæ ubilibet conſtitutis, ex ceſſione vel Legato aut quocumque alio jure, titulo vel contractu, nihil unquam vobis acquiretis, vel vindicabitis, recipietis, habebitis vel retinebitis, ſeu poteritis acquirere, vindicare, habere recipere, vel retinere: nullam Poſtariam, capitaneam, Reſtoriam, vel alium honorem, nullamque dignitatem ſeu poſteſtatem ſenatoriam, vel quancumque aliam adminiſtrationem, Commendam, vel quocumque aliud officium recipietis, habebitis vel retinebitis; ſeu recipere habere, vel retinere poteritis in eiſdem.

Præſatam etiam urbem aut Provinciam Patrimonii beati Petri in Tuſcia, Sabinam, Campaniam, vel maritimam, nec terras ſpecialium commiſſionum prædictas, aut earum vel ipſarum alicujus partem non occupabitis, nec occupari facietis nec in eis offendetis, vel quomodolibet moleſtabitis Romanam Eccleſiam, aut moleſtari facietis: quod ſi contrarium feceritis, & moniti vel requiſiti per Romanum Pontificem; vel ſi commode requiri vel moneri nequiveritis, juxta ipſius Romani Pontificis aſſertionem vel dictum, poſtquam ipſe publice & ſolemniter de hoc vos monuerit, infra ſex menſes habita, acquiſita, vindicata vel capta hujusmodi realiter & de facto non dimiſeritis, ea poſtmodum nullatenus repetituri; vel ſi à præſatis moleſtationibus, inquietationibus, & impedimentis omnino non deſtiteritis, ſeu ſi per vos vel alios pro vobis occupata ſeu invaſa non reſtitueritis integrè & perfectè; eo ipſo ab ejuſdem Regni jure cadatis totaliter, ipſumque Regnum prorsus amittatis, & ad Romanam Eccleſiam libere devolvatur. Quod ſi reſtitueritis occupata nihilominus de univerſis injuriis & damnis illatis ad mandatum Romani Pontificis ad plenum ſatisfacere debeatis.

Alii verò hæredes veſtri, qui non ſunt ſucceſſuri in Regno, ſi in Urbe, & aliis terris prædictis aliquid acquirere vel vendicare, recipere, vel retinere ex quocumque titulo, vel Capitaneam vel poſteſtariam, aut quocumque aliud officium, præeminentiam vel honorem in eiſdem acceptare, recipere, vel retinere præſumpſerint; aut ſi aliquas de prædictis Provinciis ſive terris, aut earum aliquam vel per ſe, vel per alios occupaverint, veſſerint occupari, aut ſi Romanam Eccleſiam moleſtaverint in eiſdem moniti vel requiſiti aut ſi ſecundum dictum vel aſſertionem Romani Pontificis moneri vel requiri non poſſint commode poſtquam ipſe Romanus Pontifex eos publice & ſolemniter monuerit infra ſex menſes, habita, ac quiſita vindicata quocumque titulo, vel cauſa non dimiſerint, vel ſi à præſatis moleſtationibus vel inquietationibus quibuſcunq; non deſtiterint, ſeu ſi occupata vel invaſa plenè non reſtituerint; eo ipſo ſententiam excommunicationis incurrant, & nihilominus ipſi vel eorum poſteri in perpetuum non poſſint in Regno ipſo ſuccedere, ſi ipſi

ANNO
1379.

ANNO
1379.

sis in casu aliquo eadem successio deferretur, sed ab illo tanquam indigni profus & totaliter excludantur: & nihilominus ille, qui tunc ejusdem Regni Adriæ gubernaculis præfideret Romano Pontifici patenter & cum effectu assistere teneatur.

Rursus cum non expediat Romanæ Ecclesiæ ejusdem feuda in unam personam uniri, volumus & te pro te & tuis successoribus (universis expressè consentiente, disponimus & irrefragabiliter ordinamus, ut tu vel tui in posterum successores in Regno hujusmodi, Regi seu Regina Sicilia, qui pro tempore fuerit in Regno Sicilia & terris, quod & quas ab Ecclesia Romana tenet in feudum, ex quacumque causa, jure sive titulo non possit succedere, vel alias ad dicti Regni Sicilia, & dictarum terrarum dominium vel successionem venire, nec è converso scilicet Rex Sicilia qui pro tempore fuerit, tibi vel alicui tuorum in Regno Adriæ prædicto heredum ex quacumque causa, jure sive titulo non possit succedere, vel alias ad dicti Regni Dominium vel successionem venire. Quod si contingeret, ut propter propinquitatem generis, vel alias Rex vel Regina Sicilia, Regi, vel Regina Adriæ deberet in Regno succedere, vel è converso, successio hujusmodi ad sequentem in gradu, illum videlicet qui deficiente Rege vel Regina Sicilia esset successurus Regi Adriæ, vel è converso, qui scilicet deficiente Rege vel Regina Adriæ; esset successurus Regi Sicilia, successio hujusmodi transferatur pacta infuedationum possint succedere in eisdem Regnis: alias ad Romanam Ecclesiam, & ejus dispositionem ipsum Regnum, de cujus successione agitur liberè devolvatur non movebitis.

Præterea tu nec aliquis tuorum in Regno successorum pro te, vel alio quocumque, ex quacumque causa, titulo, vel occasione guerram vel aliam per viam facti quamlibet novitatem contra Regem Sicilia, qui pro tempore fuerit vasallos, subditos vel valitores ipsius, qui de ipso Sicilia Regno existant, facietis: nec facienti alteri dabitis auxilium, consilium, vel favorem; nec ipse Rex Sicilia contra te seu aliquem tuorum in ipso Regno heredum vasallos subdito, vel valitores tuos, & ipsorum uorum heredum, qui de ipso Regno existunt: sed si quid dissensionis, quæstionis vel querelæ inter vos Reges scilicet Adriæ & Sicilia contingeret exoritur, Regum Dominus adeatur, qui Romanus Pontifex vobis Regibus per concordia vel linguam viam, seu alias, ut sibi videbitur justitiam administret. Si autem contra aliquem veitorum Vasallorum seu subditorum ex quacumque causa qualiscumque per alterum Regum prædictorum querimonia proponatur; is Regum pro ministranda justitia adeatur contra cujus subditum, vel Vasallum fuerit querimonia deferenda; qui si distulerit justitiam ministrare Romanus Pontifex ejusdem Regis suppleat negligentiam seu defectum. Si autem tu vel aliquis tuorum in Regno Adriæ præfato heredum, contrarium, quod abist, attentaveritis contra Regem Sicilia ejus subditos vel Vasallos, guerram movendo, vel novitatem facti aliam faciendam, seu facienti, aut moventi dando auxilium, consilium vel favorem publicè vel occultè, aut si Rex Sicilia, qui pro tempore fuerit, contrarium attentaverit contra te vel aliquem tuorum in ipso Regno Adriæ heredum, seu contra vestros subditos, vel vasallos guerram movendo, vel faciendo per viam facti novitatem aliam seu facienti vel moventi dando auxilium, consilium vel

favorem publicè vel occultè, ipse guerram movens vel novitatem attentans, aut moventi vel facienti dans auxilium, consilium vel favorem, ad emendationem damnorum dictorum in guerra hujusmodi plenariè teneatur, & nihilominus eo ipso sententiam excommunicationis incurrat, quam si animo indurato per tres menses sustinuerit non cessando totaliter & effectualiter à guerra, auxilio, consilio, vel favore prædictis, vel si de damnis vel injuriis in guerra seu novitate hujusmodi irrogatis infra sex menses postea immediatè sequentes ad plenum non satisfecerit Ecclesiastico subiaceat interdicto. Nullam etiam confederationem vel pactationem seu societatem cum aliquo Imperatore vel Rege, Principe, vel Barone, Saraceno Christiano vel cum Græco, aut cum aliqua Provincia, Civitate, & Communitate, vel aliquo loco, scienter contra Romanam Ecclesiam, vel in damnum Romanæ Ecclesiæ facietis, & si eam feceritis ignorantes, ad mandatum Romani Pontificis revocare tentamini, & si scienter tale quid feceritis, & ad mandatum Romani Pontificis noluveritis revocare: eo ipso sententiam excommunicationis incurritis, quam si animo indurato per mensem sustinueritis, ex tunc totum Regnum Ecclesiastico subiaceat interdicto, donec ipsam effectualiter duxeritis revocandam. Si quis præterea Imperator, Rex vel alius Princeps quicumque universitas, communitas, Tyrannus vel quævis persona Ecclesiastica vel secularis provincias Patrimonii Sancti Petri in Tuscia, Sabina, Campania, Maritima, aut ipsarum aliquam, seu partes aliquas ipsarum vel aliquam de terris specialium commissioinum, quæ per rectores dictarum Provinciarum sunt solite gubernari & quas non nobis, Ecclesiæ Romanæ, & nostris successoribus expressè & specialiter retinemus, occupaverint, aut fecerint occupari, seu in eis aliquo modo Romanam Ecclesiam aut nos vel nostros successores molestaverint vel fecerint molestari: seu si Urbs aut provincia ipsæ seu Terræ vel earum aliqua contra Romanam forsan rebellarent Ecclesiam, vos ipsam Ecclesiam Romanam ejusque honores & jura in eisdem Urbe, Provinciis atque Terris & aliis semper bona fide teneamini custodire, & nihilominus, quandocumque Romana Ecclesia indigeat, super qua indigentia stabitur Romani Pontificis simplici assertioni, vel dicto, tunc tu, aut tui in dicto Regno heredes requisiti ab eo, ad Urbem Campaniam, Maritimam, aut Provinciam Patrimonii Sancti Petri in Tuscia, seu alias terras; quas nobis, Romanæ Ecclesiæ & nostris successoribus specialiter retinemus, trecentos milites equis & armis bene & decenter munitos, & paratos, ita quod unusquisque ipsorum habeat quatuor equitaturas bonas vel tres ad minus, in ipsius Ecclesiæ Romanæ auxilium transmittetis, per tres menses integros & continuos, postquam illam ex provinciis vel terris, in qua ipsis indigebit Romana Ecclesia ingressi fuerint, in tuis vel tuorum in dicto Regno heredum sumptibus & expensis semel in quolibet anno bene & fideliter servituros: quorum si aliquos interim pendente servitio mori, vel alias quomocumque deficere contigerit, tu & tui in Regno heredes tenebimini numerum trecentorum militum modo consimili statim supplere, vel post lapsum dictorum trium mensium, cum tot quot defuerint, & pro tanto tempore, quanto defuerint, Romano Pontifici & Ecclesiæ Romanæ teneamini bene & fideliter facere serviri. Sanè omnibus Ecclesiis Cathedralibus, quam

ANNO
1379.

ANNO
1379.

aliis secularibus, & regularibus, nec non omnibus Prælati & Clericis ac universis personis Ecclesiasticis secularibus, & Religiosis in d. Regno Adriæ injuriam passis plenariè dimittentur & restituentur integre eorum bona immobilia, à quibuscumque ablata vel occupata sint & per quoscumque derineantur. Hæc autem restitutio fiet sine contradictione, & difficultate qualibet sicut nactus fueris ipsius Regni possessionem, hoc modo. scilicet quod statim in illa parte Regni, quæ tibi obediet restitutio ipsa fiat, & postmodum successivè consummabitur, sicut habebis restituendi facultatem. Ne autem super his rebus restituendis ingeri possit aliqua difficultas, deputabuntur à nobis seu Romano Pontifice, qui tunc fuerit aliqui discreti viri, ad eorum mandatum & arbitrium restitutio ipsa fiat, ita quod ea de quorum Dominio vel proprietate aut possessione notorium fuerit, ad eorum mandatum & arbitrium mox reddentur. In dubiis verò per ipsos de plano & absque iudicii figura strepitu diligentius inquiretur: sufficere autem vocari rectorem seu thesaurarium vel procuratorem, in cuius jurisdictione vel administratione seu territorio bona de quibus ageretur considerent ad videndum jurare testes, qui in huiusmodi inquisitione deponent; huiusmodi quoque temporalia & mobilia bona quæcumque, etiam si Civitates, Castra jurisdictiones existant quæcumque, & quocumque nomine censentur Rectores Ecclesiarum tam Cathedralium quàm aliarum, regularium, & secularium, & universæ aliæ personæ Ecclesiasticæ, tenebunt liberè absque eo, quod ab eis possit ratione ipsorum temporalium per te, vel aliquem tuorum heredum peti seu exigi homagium, juramentum fidelitatis vel recognitio aliqualis: nec dissidentur Ecclesiæ Cathedralis, vel aliæ regulares, & seculares, nec earum Prælati seu ceteræ personæ Ecclesiasticæ per te vel aliquem tuorum heredum vel Officiales vestros quocumque nomine nuncupentur eorum temporalitate vel parte ipsius nec poterunt dissipari, nec in eorum domibus, vel eorum bonis mobilibus, vel immobilibus vastatores seu custodes ponentur, nec poni debeant seu poterunt quocummodo; sed omnes Ecclesiæ & personæ Ecclesiasticæ omnino erunt liberæ, & in nullo Regi vel Principi subiacent. Nullas insuper taillas vel collectas imponetis Ecclesiæ. Monasteriis, Clericis & viris Ecclesiasticis, seu bonis vel rebus ipsorum, & in Ecclesiis vacantibus tu vel tui de Regno Adriæ heredes nullam habebitis regaliam, nullosque fructus, redditus & proventus, nullas etiam obventiones, nullaque alia percipietis ex eisdem, custodia earum Ecclesiarum interim libera remanente penes personas Ecclesiasticas juxta canonicas sanctiones. Omnes insuper Ecclesiæ tam Cathedralis, quàm aliæ regulares & seculares, nec non & omnes Prælati & Clerici, ac universæ personæ Ecclesiasticæ, seculares & religiosæ, ac quæcumque loca Ecclesiastica cum omnibus bonis suis in electionibus, postulationibus, nominationibus, provisionibus, & omnibus aliis plena libertate gaudebunt; nec ante electionem sive in electione, vel post. Regius assensus vel consilium aliquatenus requiretur: quam utique libertatem tu & tui in Regno heredes semper mantenebitis & conservabitis, ac manteneri, & conservari facietis ab omnibus subditis vestris plenariè sine fraude; salvis semper circa Ecclesias Cathedralis & alias tam seculares quàm regulares, ac alias personas & loca Ecclesiastica, tam in faciendis provisionibus, & electionibus constitutandis, quàm in om-

nibus & quibuscumque aliis Romani Pontificis, & Ecclesiæ Romanæ jurisdictione & auctoritate plenaria & libera potestate. Omnes etiam causæ ad forum Ecclesiasticum pertinentes liberè & absque ullo impedimento agitantur, tractantur & ventilabuntur, coram ordinariis & delegatis iudicibus Ecclesiasticis & terminabuntur per eos: etsi ad sedem Apostolicam super huiusmodi causis appellari contigerit, tam appellantes quàm appellati ad eandem venire sedem pro appellationum suarum prosecutionibus liberè & absque inhibitione aliqua permittentur. Et si qui sint Prælati vel aliæ personæ Ecclesiasticæ, qui bona aliqua teneant à te Rege prædicto, & successoribus tuis, vel ab aliis Dominis temporalibus tibi subditis, & qui ratione huiusmodi bonorum ab antiquo consueverunt nobis nostrisque prædecessoribus & ipsis Dominis temporalibus aliqua servitia pecuniaria, vel alia exhibere huiusmodi antiqua & honesta servitia tibi tuisque successoribus, & eisdem Dominis secundum antiquam & rationabilem consuetudinem, & sicut statuta pariter canonica, impendantur. Poterunt insuper omnes habitatores & incolæ Regni Adriæ præfati liberè & absque omni impedimento ad curiam Romanam ubicumque eam esse contigerit pro suorum negotiorum commoditatibus venire, stare & redire ad propria, nec non ad ipsam curiam Romanam blada, vina, carces, pisces, & alia victualia quæcumque pro ipsis Romani Pontificis, Cardinalium sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ & aliarum Ecclesiasticarum curiam Romanam sequentium, & in ea & in loco ubi curia residet commercantium provisionibus portare, & portari facere liberè & sine impedimento, per terram, vel per mare, prout duxerint eligendum sine solutione tractæ, pedagii, laudæ, gabelle impositionis, vel quocumque alio costagio, vel onere vel redhibitionis aliquali. Et de provisionibus Romani Pontificis & suorum familiarium & aliarum personarum Ecclesiasticarum, litteris Camerarii nostri Ecclesiæ Romanæ; de provisionibus verò Cardinalium & familiarium suorum, cuiuslibet ipsorum Camerarii litteris stabitur & credetur plenariè & absque omni difficultate. Promittis insuper pro te & tuis successoribus in Regno huiusmodi universis, quod nullus Clericus, vel persona Ecclesiastica ejusdem Regni in civili, vel criminali causa convenietur coram Iudice seculari, nisi de feudo, & petitorio civiliter foran ageretur. Non facietis quocumque seu edetis, seu fieri aut edi facietis aut permittetis in Regno huiusmodi statuta, constitutiones vel leges contra Ecclesiasticam libertatem, seu per quæ juri aut libertati Ecclesiasticæ in aliquo derogetur. Comes verò Barones, milites & universi homines totius regni prædicti, vivent in ea libertate, & habebunt, illas immunitates illaque privilegia, ipsisque gaudebunt quales & quæ antiquis temporibus habuerunt. Præterea exules & exilitii regni prædicti seu provinciarum, civitatum, Comitatum ac omnium locorum ipsius, cuiuscumque conditionis existant, ad mandatum Ecclesiæ reducuntur in regnum, ac etiam in suis civitatibus, castris, seu locis aliis quibuscumque restituentur eis possessiones & quæcumque immobilia bona, & jura ipsorum, quæ non essent legitime confiscata. In huiusmodi autem restitutione secundum formam in capitulo de bonis Ecclesiarum restituentis præscriptam tam in notariis quàm in dubiis procedetur. Habebis autem tu & tui Regno successores ipsum regnum, sicut ad Romanam Ecclesiam noscitur pertinere; ea videlicet quæ de Dominio sunt Romanæ Ecclesiæ, in domanium; & alia illo jure modo & forma quibus ad nos & Romanam Ecclesiam pertinere noscuntur; cum nostræ intentionis

ANNO
1379.

existat;

ANNO
1378.

exiſtat, ut per præſentem conſeſſionem alicui in ſuis poſſeſſionibus vel proprietatibus nullum præjudicium generetur. Regio in iſis jure ſemper ſalvo. Pro toto verò generali cenſu ipſius Regni quadraginta millia florenorum boni auri ad pondus Cameræ Apoſtolice in feſto Beati Petri, ubicumque Romanus Pontifex fuerit ipſi Romano Pontifici & Romanæ Eccleſiæ annis ſingulis perſolventur. Si verò tu vel tui in diſto Regno heredes quocumque termino non ſolveritis integrè cenſum ipſum, & expectati per duos meſes terminum ipſum immediate ſequentes de illo ad plenum non ſatiſfeceritis eo ipſo eritis excommunicationis ſententia innodati; quod ſi in ſecundo termino & infra duos ſubſequentes meſes eundem cenſum ſine diminutione aliqua non perſolveritis, totum regnum Adriæ Eccleſiaſtico erit ſuppoſitum interdicho. Si verò non in tertio termino nec infra duos meſes proximos per plenam ſatiſfactionem ejuſdem cenſus nobis duxeritis conſulendum, ita quod tranſacto eodem tertio termino infra duos meſes ipſum tertium terminum ſequentes ipſi Romanæ Eccleſiæ integrè non fuerit ſatiſfactum, ab eodem regno ipſuſque jure cadatis ex toto, & regnum ipſum integrè & plenariè ad romanam Eccleſiam revertatur. Si autem de cenſu quadraginta millium florenorum prædiſto hujusmodi primi termini infra diſtos tertium terminum, & duos ſubſequentes meſes plenariè ſatiſfeceritis, nihilominus ſemper pro ſingulis quadraginta millibus ſingulorum terminorum, ſi ſimili modo in eorum ſolutione ceſſaveritis, vel illa non ſolveritis, ſimiles pœnas incurretis, ſalvis aliis pœnis & proceſſibus, quæ vel qui de jure inferri vel fieri poterunt per Romanum Pontificem in hoc caſu. In quolibet etiam triennio dabitur tu & tui in Regno hujusmodi hæredes Romano Pontifici unum palofredum album, pulchrum & bonum, in recognitionem diſti Domini ejuſdem regni. Ad hæc poſtquam tu prædictum regnum acquiſiveris, vel tantum de ipſo quod etiam ſi aliqua civitates vel munitiones, aut alia aliqua Loca ipſius Regni adhuc tibi rebellia fuerint, reputeris & poſſis ipſius Regni Rex & Dominus reputari, ad diſta quadraginta millia florenorum & palafredum terminis ſupra diſtis, & ſub pœnis annotatis ſuperius tenearis, & tui ſubſequenter hæredes in Regno hujusmodi perpetuo teneantur. Ad hæc ſi Romanus Pontifex, qui pro tempore fuerit vellet cum ſua curia in aliqua civitate, vel aliarum terrarum ſeu locorum ipſius Regni Adriæ morari, hoc poſſit liberè, & absque impedimento quocumque, & cum eiſdem libertatibus, privilegiis & immunitatibus, quas Eccleſia Romana tam de jure quàm de antiquis obſervantiis habere debet, & uſa eſt temporibus retroactis; & tam circa libratas ordinandas cancellos, rationes domorum, jurisdictione Mareſcalli libera, & aliorum Officialium Romanæ curiæ, quam aliàs in quibuſcumque conſiſtant & qualitercumque retro temporibus fuerit obſervatum. Tu etiam ad præſens & ſinguli tui in Regno hæredes, quando facient homagium & juramentum fidelitatis præſtabunt, dabitur privilegium veſtrum aurea bulla bullatum Romano Pontifici, & Romanæ Eccleſiæ in quo proprio juramento fatebimini & recognoscetis expreſſè Regnum Adriæ prædictum ex ſola gratia, & mera liberalitate ſedi Apoſtolice, vobis de novo fore conſeſſum, voſque recepſiſſe & tenere Regnum hujusmodi à Romana Eccleſia ſub pactis, & conditioni-

bus ſupra diſtis. Habebis autem tu militum, balliſtriariorum & aliorum belligerorum hominum comitivam talem, & tantam, quod ad proſecutionem & perfectionem negotii acquisitionis ipſius Regni ſufficiens reputetur, & cum arripiendo, & proſequendo iter verſus Italiam pro proſecutione negotii quam citius commodè poteris, & ad longius infra duos annos, à data præſentium computandos, debeas Regnum Franciæ exiſſe legitimo impedimento ceſſante; quod ſi in tua perſona eſſes forſitan impeditus, ut infra diſtum terminum perſonaliter non poſſes præfato negotio acquisitionis vacare, loco tui talem ſubſtitutum ſeu locum tenentem debeas ordinare, qui iudicio Romani Pontificis ad tale & tantum negotium idoneus & ſufficiens reputetur. Et ſi tu perſonaliter, vel ubi eſſes in perſona propria impeditus, per ſubſtitutum vel locum tenentem, ut eſt diſtum, idoneum intra diſtum terminum per modum præſcriptum, vel ſaltem infra duos meſes finem termini immediate ſequentes non inceperis, & proſecutus fueris acquisitionis negotium ante diſtum; vel ſi quod Deus avertat, te interim mori contingeret, ex tunc præſens conſeſſio, infeudatio & omnia quæ in præſentibus litteris continentur, ſint nulla, caſſa & irrita ipſo jure, liceatque Romano Pontifici, & Romanæ Eccleſiæ de Regno & terris ipſis diſponere & ordinare, prout placuerit, & eis videbitur rationabiliter faciendum. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ordinationis, ſtatuti, decreti, conſeſſionis, donationis, conſtitutionis, creationis, voluntatis diſpoſitionis, collationis, & retentionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei & Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejuſ ſe noverit incurſurum.

Datum Spelunga Cajeſtanæ Diœceſis, XV. Kal. Maji Pontificatus noſtri anno primo.

Bulla pro ſpecialibus honoribus & Favoribus Regis Angliæ: anno 1379.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopo Cantuarienſi, & Epicoſo Lincolnienſi, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

CLara devotionis ſinceritas, quam caſiſſimus in Chriſto filius noſter Ricardus Rex Angliæ illuſtris ad nos & Romanam gerit Eccleſiam, ſublimis quoque ejuſ Magnificentia promerentur, ut non ſolum ipſum, ſed etiam illos, qui ei ſtudio devotionis adherent, ſpecialibus favoribus & condignis gratiarum proviſionibus honoremus. Volentes itaque, præmiſſorum intuitu, ejuſdem Regis honorare Perſonam, & per honorem, ſibi exhibitum, etiam aliis provideri; Fraternalitati veſtræ per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatinus, vos vel alter veſtrum auctoritate noſtra, hac vice dumtaxat in ſingulis, tam Cathedralibus, & Metropolitanis, quàm Collegiatis Eccleſiis ſecularibus Regni ſui Angliæ, Hiberniæ, & Principatus Valliæ, duabus perſonis idoneis, quas idem Rex duxerit nominandas, ſingulis, videlicet, ex perſonis eiſdem ſingulos Cano-

nicatus

ANNO
1379.

I.
Ex Archiv.
Angliæ
Tom. 7.
P. 215.